

[Svend Auken]

Jeg kan lige så godt sige til hr. Gammelgaard: sig navnet! Det er jo Frank Dahlgaards analyser i Berlingske Tidende, hr. Gammelgaard henviser til, og det kunne man lige så godt have sagt. Nogle kunne jo have troet, at hr. Gammelgaard befandt sig på det samme plan, men det er heldigvis normalt ikke tilfældet. Når jeg siger det, så er det, fordi jeg mildest talt ikke mener, at Frank Dahlgaards analyser er særlig gode, og de er også blevet tilbagevist i alle enkeltheder af hr. Lykketoft i Berlingske Tidende.

Men tilbage til hr. Gammelgaards konkrete spørgsmål. Svaret på det første spørgsmål er, at der er produktionsmæssig dækning i de kommende år – hvis regeringens egne tal for produktionsudviklingen lægges til grund – for en gradvis nedsættelse af arbejdstiden til 35 timer med bibeholdelse af købekraften hos de beskæftigede. Det, der derimod ikke er mulighed for, er oven i at sikre dem deres realløn at give dem andel i den stigende produktionsstilvækst i samfundet.

Derfor er det rigtigt, som arbejdsministeren var inde på, at socialdemokratiets forslag om en nedsættelse af arbejdstiden vil stille meget store krav til solidariteten i samfundet, herunder også den form for solidaritet, der ligger i hr. Gammelgaards andet spørgsmål, nemlig solidariteten mellem de offentligt og de privat ansatte. Vi er tilhængere af en parallel indtægtsudvikling mellem den offentlige og den private sektors ansatte. Vi er endelig også tilhængere af parallelitet i årslønsudviklingen mellem dem, der er i arbejde, og dem, der ikke er i arbejde, hvad enten den sidstnævnte gruppe omfatter pensionister, bistandsklienter, efterlønsmodtagere eller mennesker på dagpenge. Vi har altid fastholdt dette princip, og det vil vi fortsat fastholde.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Det er da ganske rigtigt, at jeg har læst Frank Dahlgaards analyser i Berlingske Tidende. Jeg har også læst hr. Lykketofts svar. Der er endnu ikke givet svar på de spørgsmål, der er blevet stillet, og jeg må sige, at jeg synes heller ikke, at det var svar af nogen som helst holdbar natur, der her kom, hverken fra fru Lilli Gyldenkilde eller fra hr. Svend Auken.

Lad os nu tage det socialdemokratiske forslag om nedsættelse af den ugentlige arbejdstid fra 40 til 35 timer. Man siger altså, at man vil opretholde årslønnen uændret. Det svarer til en forhøjelse af timelønnen på 14,3 pct. Her vil man altså give lønkompensation til de lavestlønnede grupper uden i øvrigt at definere klart, hvem det er. Tror man, at der inden for en rimelig fremtid vil kunne skabes en produktivitet fremgang på 14,3 pct.? Tror man, at det er muligt derefter at undgå – ja, det er udregnet til, hvis det skal gives på én gang til de lavtlønnede grupper, at de skal have udbetalt 10 nye dyrtidsportioner – at dette vil smitte af på de højerelønnede grupper? Det er da muligt, at man har nogle forestillinger, som hr. Svend Auken var inde på det med hensyn til den solidariske lønpolitik, men det er ikke just det, der har præget resultatet af overenskomstforhandlingerne, eller det, der i øvrigt er kommet ud af løndrøftelserne, at man har holdt sig tilbage, hvad angår lønstigninger og krav fra højerelønnede grupper. Der skal altså en utrolig blåøjethed til, hvis man tror på, at man med udgangspunkt i det socialdemokratiske forslag stadig væk kan føre indkomstpolitik her i landet.

Må jeg i øvrigt sige, at hr. Svend Aukens svar bekræftede jo, at det socialdemokratiske forslag vil føre til højere inflation, højere rente og højere skat, og det var også tilfældet, når vi ser på den sidste del af svaret.

Formanden:

Korte bemærkninger er stadig væk på 2 minutter. Hr. Svend Auken for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Gammelgaard ved godt, at de tal, vi har lagt frem i »Den solidariske vej«, er holdbare. Det er bekræftet af budgetdepartementet og alle de øvrige eksperter, regeringen har mobiliseret. Den eneste, der har anfægtet vore tal – i øvrigt på et forkert grundlag – er Frank Dahlgaard i Berlingske Tidende. Så længe det er sådan, også selv om hr. Dahlgaard skulle blive forstærket af hr. Gammelgaard, er vi tilbøjelige til at betragte situationen med sindsro.